HÈSTIA

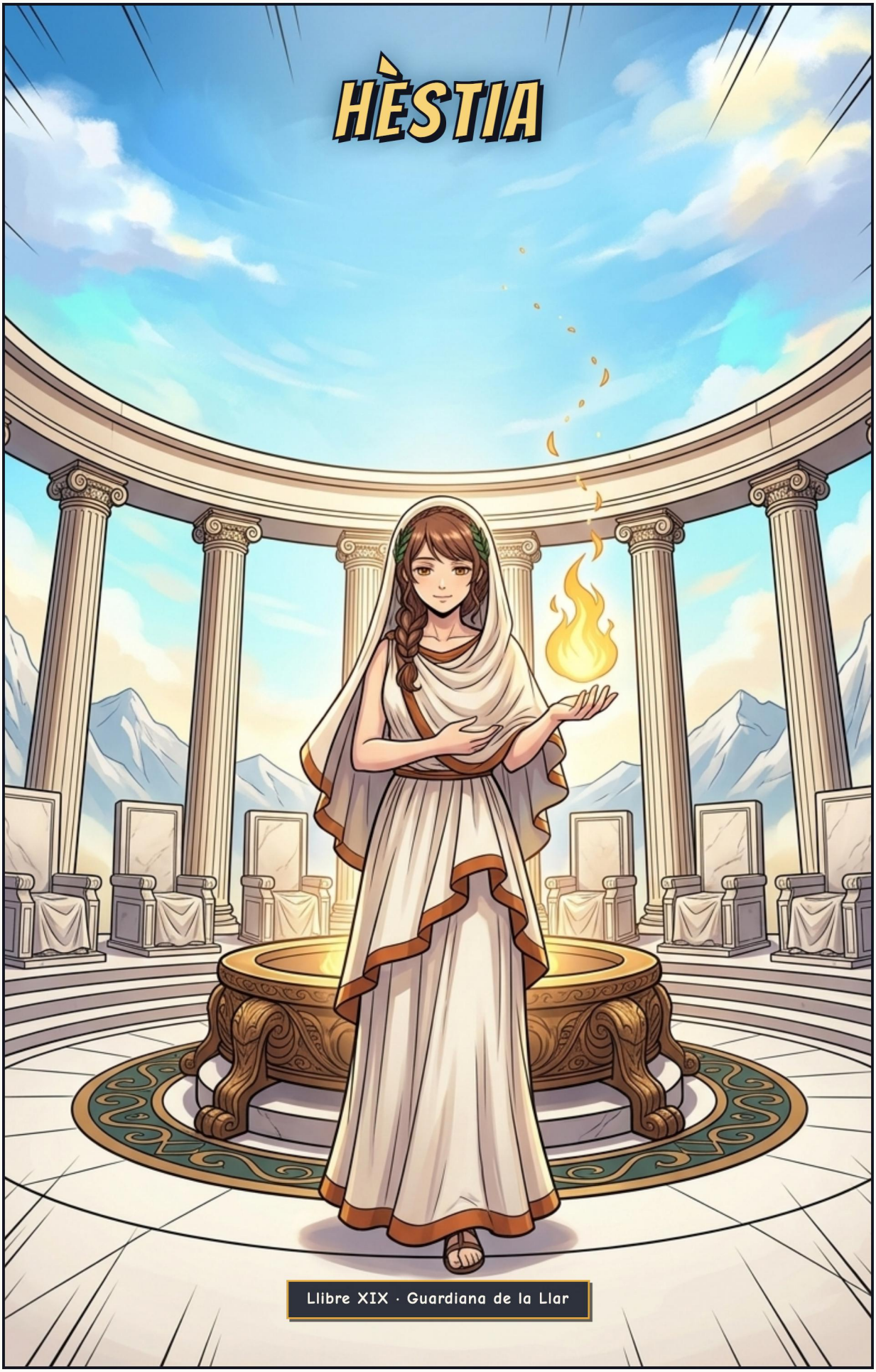

Llibre XIX · Guardiana de la Llar

PRÒLEG – LA PRIMERA A ENTRAR, LA DARRERA A SORTIR

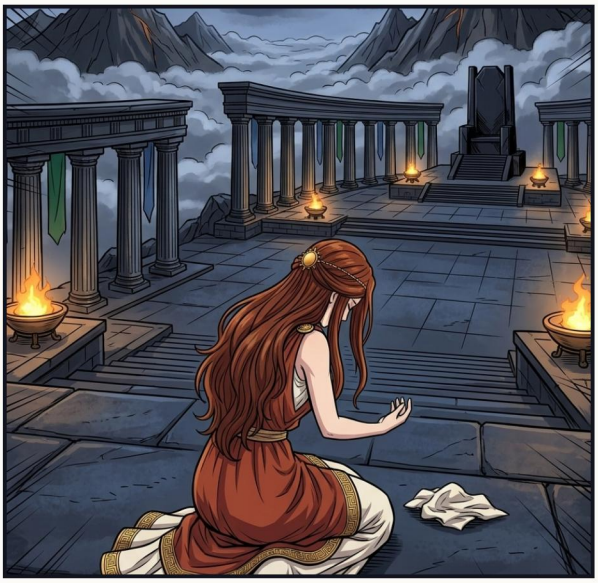

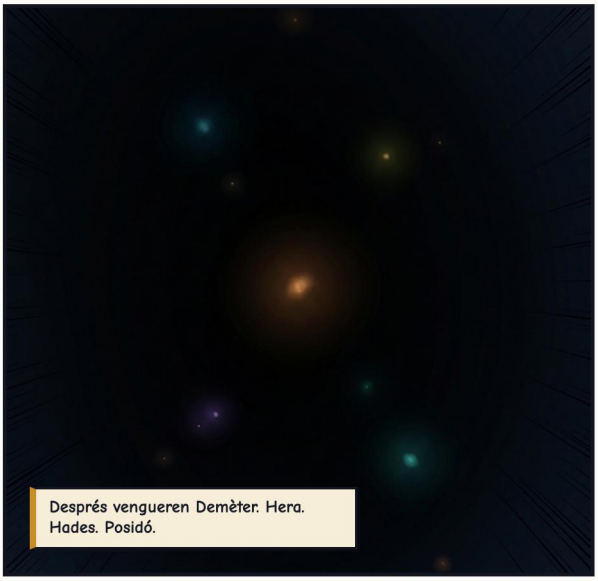

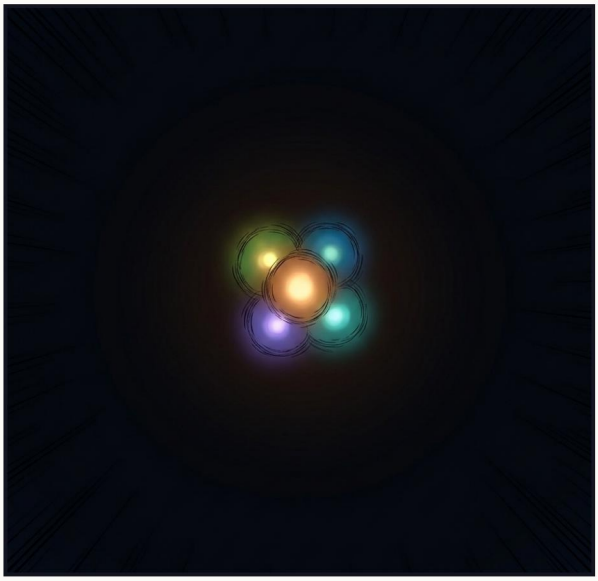

Quan Zeus obligà Cronos a tornar-los, sortiren a l'inrevés: el darrer engolit, el primer alliberat.

Ets la darrera.
Jo hi entrí la primera. Qualcú havia de mirar que no hi quedàs ningú.

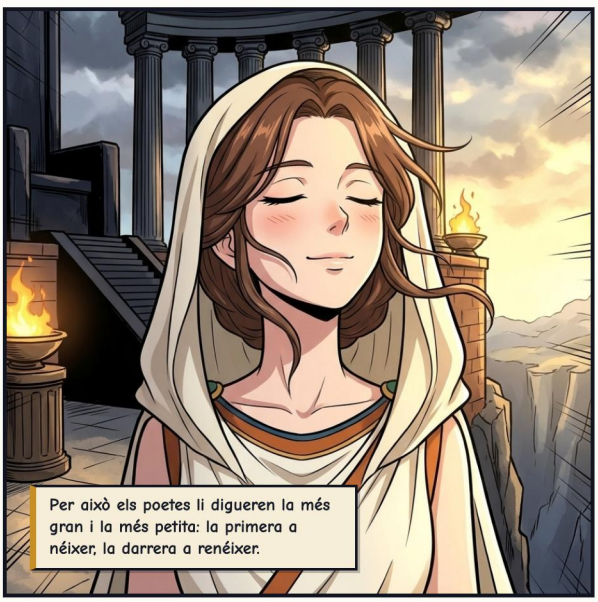
Per això els poetes li digueren la més gran i la més petita: la primera a néixer, la darrera a renéixer.

Guanyada la guerra, tres germans se sortejaren el cel, la mar i els morts.
Hèstia no demanà cap regne. Encengué un foc.

ACTE I — EL VOT

A l'Olimp, les baralles anaven i venien. Hèstia no s'hi ficà mai.

Afrodita podia doblegar gairebé qualsevol cor. El seu, no. Quan Posidó i Apol·lo la festejaren, els rebutjà a tots dos.

Ho jur pel teu cap, Zeus: no em casaré mai. Seré donzella tots els dies de la meva vida.

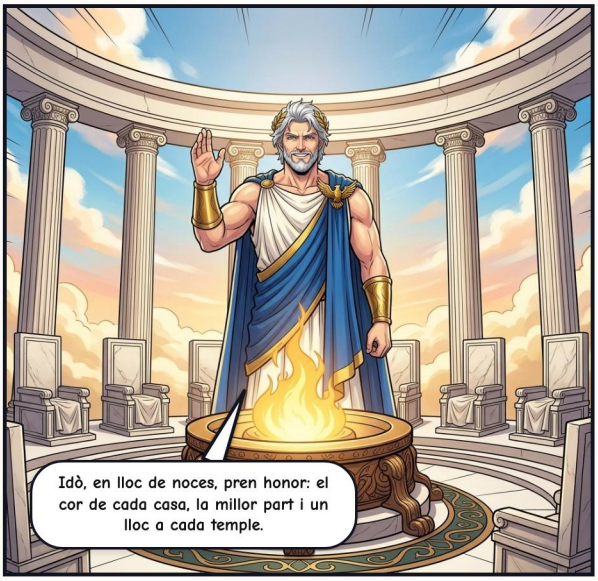
Idò, en lloc de noces, pren honor: el cor de cada casa, la millor part i un lloc a cada temple.

I des d'aquella hora, el cor del mont Olimp no es refredà mai més.

ACTE II – LA QUE ES QUEDA

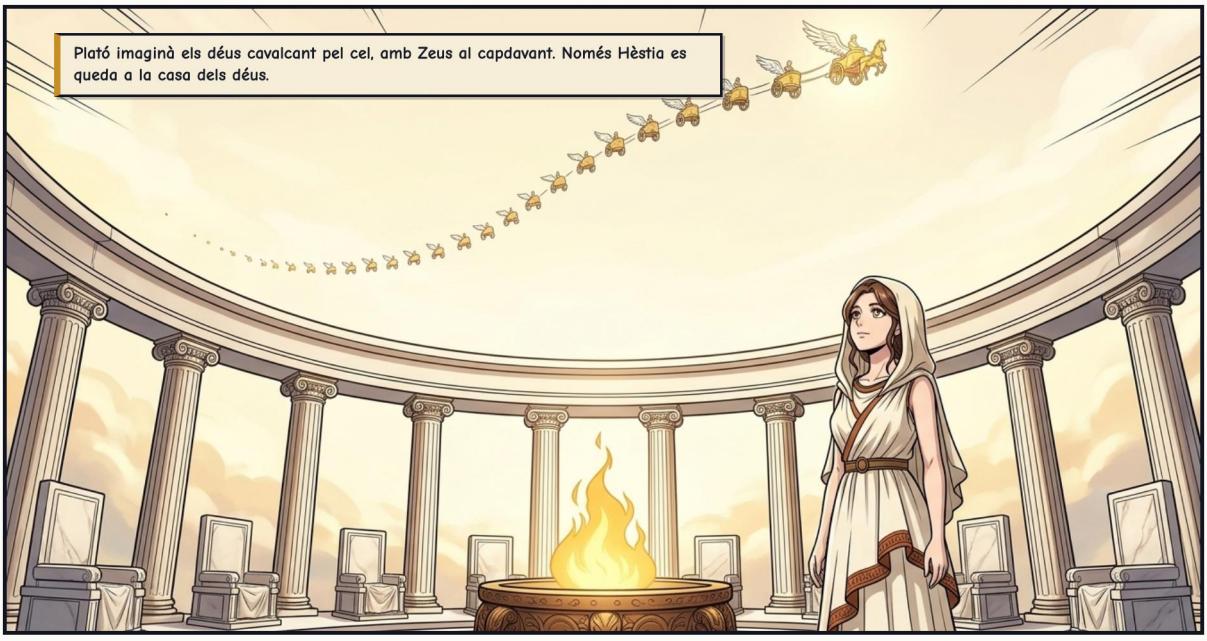

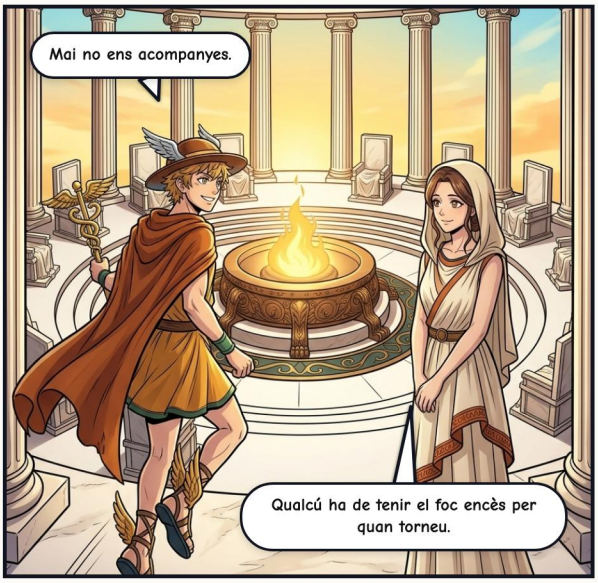

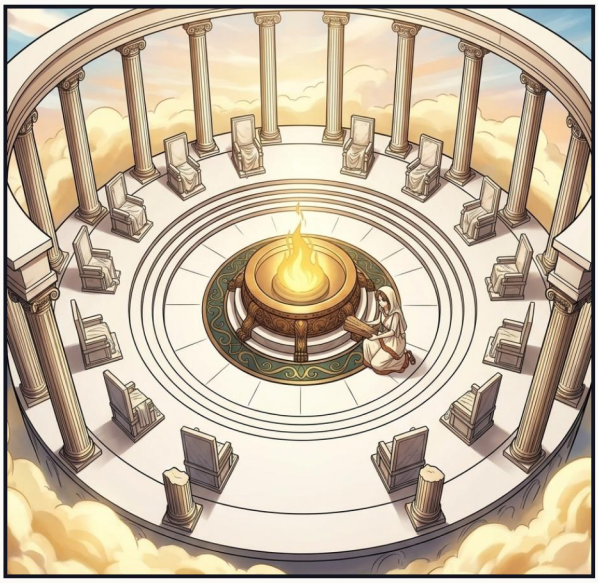

ACTE III — LA LLAR D'AQUÍ BAIX

Cada ciutat guardava una llar comuna a la casa de la vila. Mai no deixaven que el seu foc s'apagàs.

Quan els grecs salpaven per fundar ciutats noves a l'altra banda de la mar, s'enduien una brasa viva de la llar d'Hèstia.

No t'apaguis. Per favor, no t'apaguis.

ACTE IV — EL TRON BUIT

ACTE V – VESTA

Segles després, a Roma, li digueren Vesta. Virgili conta que Enees dugué el seu foc fora de Troia en flames.

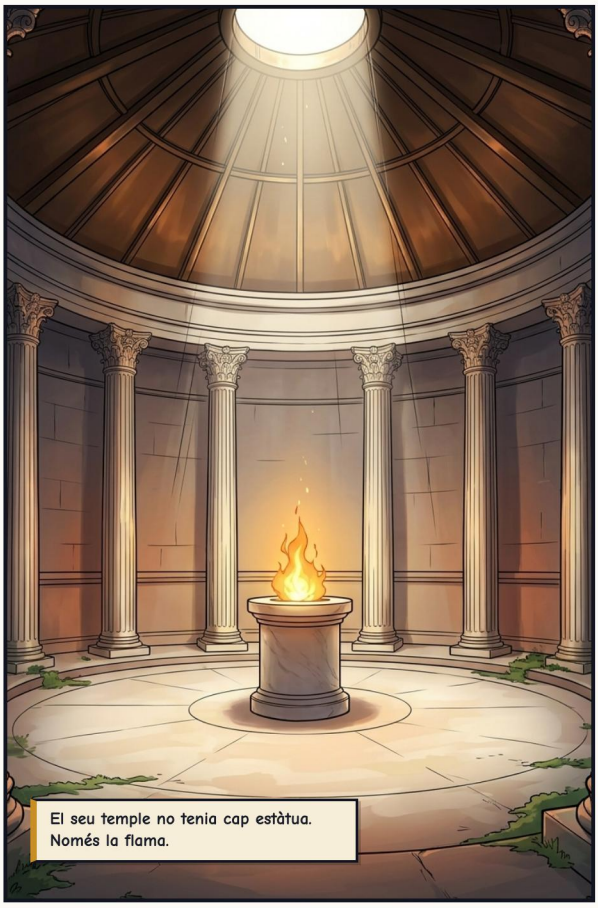
El seu temple no tenia cap estàtua. Només la flama.

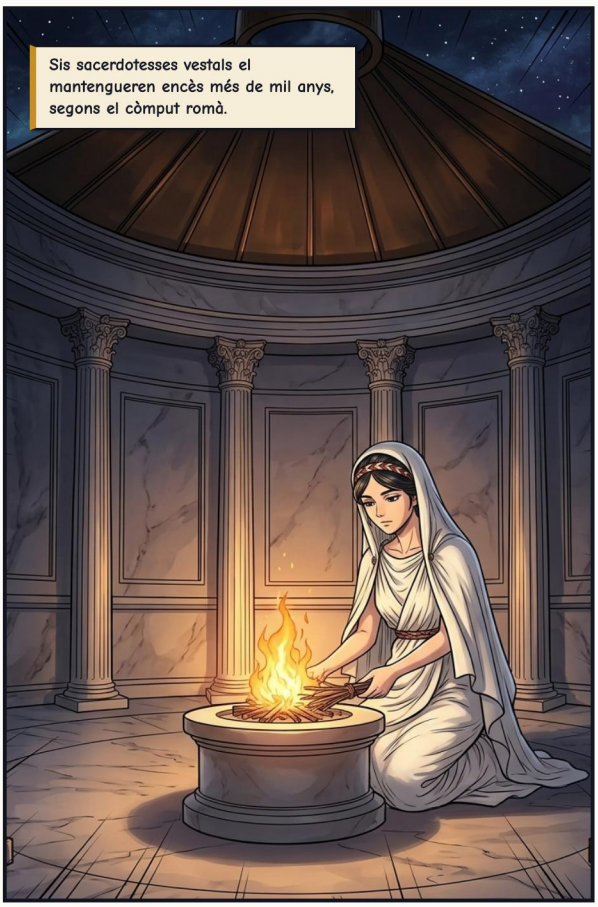
Sis sacerdotesses vestals el mantengueren encès més de mil anys, segons el còmput romà.

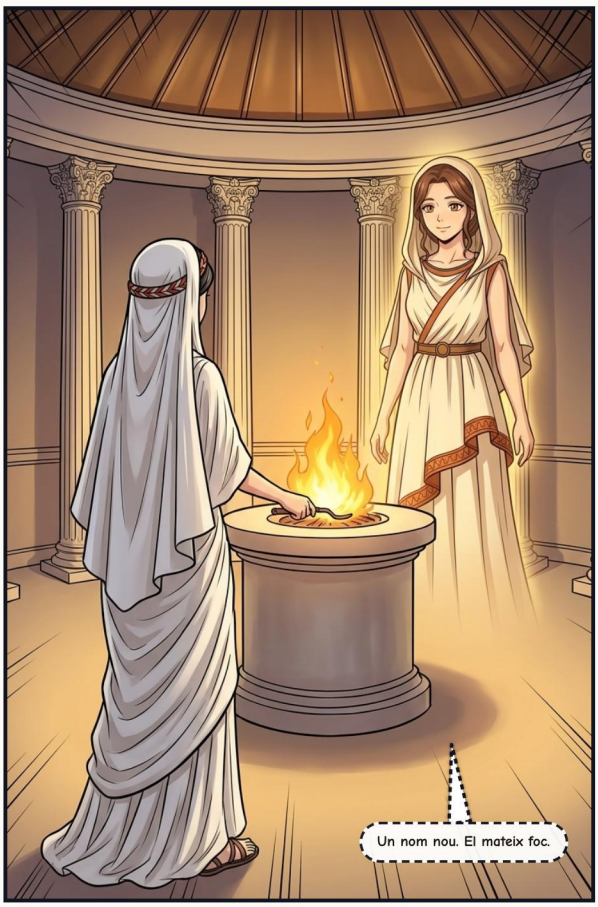
Un nom nou. El mateix foc.

No tengué estàtues de conquesta ni batalles de sang—només el foc serè que mantengué viva la humanitat.
Guarda l'espurna dins ca teva—i la foscor mai no podrà vèncer.

FINAL — ELS DÉUS DE L'OLIMP

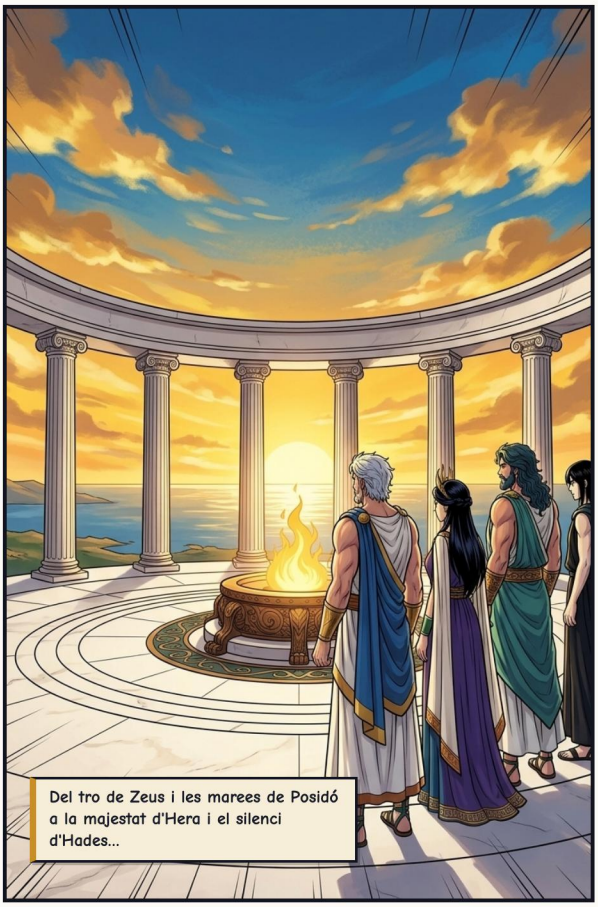

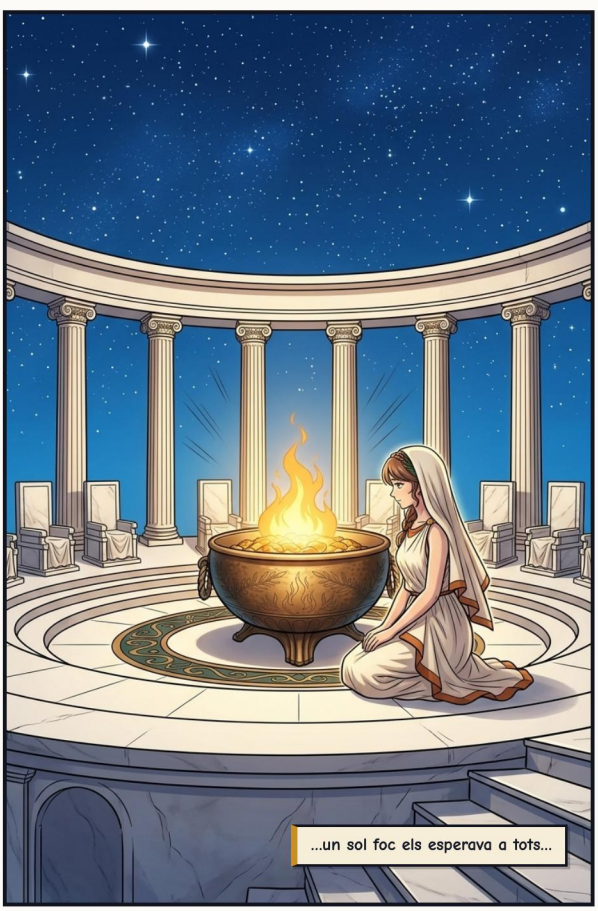

COLOFÓ

Hèstia: Guardiana de la Llar

Déus de l'Olimp: Mitologia Grega

FONTS CLÀSSIQUES

Himnes homèrics 5 (a Afrodita) i 29 (a Hèstia); Hesíode (Teogonia); Apol·lodor (Biblioteca 1.1–1.2); Diodor (5.68); Plató (Fedre 247a); Píndar (Nemea 11); Ovidi (Fastos 6); Virgili (Eneida 2). La història del tron és moderna (Robert Graves).

Relat adaptat lliurement a partir de les fonts clàssiques de la mitologia grecoromana, en domini públic.

EDICIÓ I IL·LUSTRACIONS

Adaptació, curadoria i edició: Guillem Cantallops Ramis. L'adaptació al còmic i les il·lustracions s'han creat amb intel·ligència artificial; no es reclama dret d'autor sobre les imatges generades automàticament.

LLICÈNCIA

L'edició, els textos adaptats i les traduccions es comparteixen sota llicència CC BY-NC-SA 4.0 (Reconeixement – NoComercial – CompartirIgual).

https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.ca

OBRA EN CURS I COMENTARIS

Aquest còmic forma part d'una col·lecció en revisió. Si hi trobau alguna errada o voleu enviar comentaris, escriviu-nos indicant la versió de baix.

https://olimp.talaiot.net · olimp@talaiot.net

Versió 1 · 2026-11-26

18-hestia_ca.pdf